

[Socialministeren.]

videlse af Aandssvageanstalten i Vodskov. Jeg kan i den Anledning oplyse, at dette Spørgsmaal har været Genstand for Behandling i det af mig nedsatte Nævn vedrørende Aandssvageforsorgen, og at jeg i Nævnet har givet Planen min Tilslutning. Det er mig derhos bekendt, at Anstaltens Bestyrelse, der til Ministeriet foreløbig har indsendt en Plan over Udvidelsen, er ved at slutte Behandlingen af den endelige Plan. Saa snart dette Forslag er modtaget i Ministeriet, vil det sammen med nogle andre Forslag til Afhjælpning af den inden for Aandssvageforsorgen herskende Pladsmangel paa ny blive forelagt for Aandssvagenævnet, og jeg agter derefter at søge Bevillingsmyndighedernes Tilslutning til Gennemførelsen af en samlet Plan til fornøden Udvidelse ved de to Anstaltsgrupper.

Det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed gjorde en Bemærkning om, at det første Afsnit i Socialministeriets Cirkulære af 10. Juni 1937 var i Strid med Bestemmelsen i Loven af 7. Maj 1937 om Nedsættelse af Aldersgrænsen for Opnaelse af Aldersrente, idet det gav en ret kraftig Advarsel mod at betragte denne Nedsættelse af Aldersgrænsen som generel. Jeg kan i den Anledning hævde, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem Cirkulæret og Loven. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at Aldersgrænsen blev nedsat for at komme de Mennesker til Hjælp, der var slaaet ud af deres Erhverv, og at det aldrig har været Meningen med Loven, at rent forbigaaende Trangtilfælde for Personer, der er fyldt 60 Aar, fremtidig skal afhjælpes ved Hjælp af Aldersrente. Hvis det havde været Meningen, vilde Oppositionens Paastand om, at Aldersgrænsens Nedsættelse vilde føre Aldersklasserne 60—65 Aar fra Produktionen over paa Aldersrenten, være rigtig, men det er den ikke. Udtalelsen i Cirkulæret om, at det efter Motiveringen for Aldersgrænsens Nedsættelse vil være urigtigt at henvise saadanne Personer, som efter det sociale Udvalgs Skøn har Mulighed for inden for en rimelig Frist paa ny at opnaa Arbejde eller forsikringsmæssig Hjælp fra Arbejdsløshedskassen, til Aldersrente, er i fuld Overensstemmelse med Regeringens Motivering for Aldersgrænsens Nedsættelse, og det er i fuld Overensstemmelse med vor Sociallovgivnings Principper, at Personer, der kommer ud for et ganske forbigaaende Trangtilfælde, ikke uden videre skal henvises til en saa fast Hjælp, som Aldersrenten er, og dermed føres ud af Produktionen. Jeg maa

derfor afvise det ærede Medlems Kritik som ganske uberettiget.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit udtrykte sin Tilfredshed med, at det ser ud til, at vi kan spare nogle Penge til Statens Udvandringskontor, men spurgte samtidig, om jeg ikke vilde finde det betimeligt at give de sparede Penge til det Emigrationskontor, som administreres af K.F.U.K., idet Arbejdet her er voksende. Jeg skal i den Anledning sige, at Ministeriet allerede i Sommer har faaet Andragende fra K.F.U.K.s Emigrantkontor om et forhøjet Statstilskud. Vi har nu faaet Kontorets Regnskab for det sidste Regnskabsaar sendt ind til Ministeriet, og Andragendet er herefter under Behandling i Ministeriet.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit omtalte dernæst Finanslovsforslagets Bevillinger til forebyggende Børneforsorg og udtalte ifølge Fortrykket, at den forebyggende Børneforsorg „er et Omraade, hvor Staten har paataget sig Forældremyndigheden over en Del Børn“, og hvor derfor de Lokalteter, hvor Børnene skal modtages, „maa være af en saadan Art, at Arbejdet kan gaa sin støtte og rolige Gang.“ For saa vidt denne Udtalelse ikke skyldes en Trykfejl eller er en Fortalelse af det ærede Medlem, vil jeg gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at forebyggende Børneforsorg netop anvendes for at undgaa Børnenes Fjernelse fra deres naturlige Hjem, og at det, at Børnene anbringes i Institutioner for forebyggende Børneforsorg, ikke i nogen Maade indskrænker, endstige berøver Forældrene deres Forældremyndighed.

Med Hensyn til Størrelsen af den paa Finanslovsforslaget optagne Bevilling til Støtte af den forebyggende Børneforsorg skal jeg udtale, at Spørgsmaalet har været Genstand for nøje Overvejelser og Forhandlinger med Finansministeriet. Resultatet er blevet, at man er villig til at yde det i sidste Finansaar givne Tilskud paa 28 pCt. af disse Institutioners almindelige Driftsudgifter, at man ved Forslagets Fremsættelse har ment at kunne gøre dette ved den foreslaaede Bevilling, men at man, hvis det senere i Rigsdagssamlingen skulde vise sig, at Pengene ikke slaar til, vil søge Bevillingen forhøjet, saaledes at man stadig kan yde de 28 pCt. som Minimum. Grunden til dette Standpunkt er, at jeg maa fastholde de Betragtninger, jeg under et Samraad med Folketingets Finansudvalg i sidste Rigsdagssamling har fremsat, nemlig at jeg paa det Grundlag, der er skabt ved Befolkingskommissionens første Betænkning, ikke kan